

तद्रुक् त्वरितं सूत राजपुत्रं यशस्विनं ।
 राममानय भद्रं ते नात्र कार्या विचारणा ॥ ५१ ॥
 अश्रुत्वा राजवचनं कथं गह्वामि भामिनि ।
 तच्छ्रुत्वा मन्त्रिणो वाक्यं राजा मन्त्रिणमब्रवीत् ॥ ६० ॥
 सुमन्त्र रामं द्रक्ष्यामि शीघ्रमानय सुन्दरं ।
 स मन्यमानः कल्याणं हृदयेन ननन्द ह ॥ ६१ ॥
 व्यक्तं रामाभिषेकार्थमिच्छायस्यति धर्मभाक् ।
 इति सूतो मतिं कृत्वा हर्षेण महतावृतः ॥ ६२ ॥
 निर्जगाम महतिज्ञा राघवस्य दिदक्षया ।
 सागररुदसंकाशात् सुमन्त्रोऽन्तःपुराच्छुभात् ॥ ६३ ॥
 ततः पुरस्तात् सहसा विनिःसृतो
 महीपतेर्द्वारगतान् विलोकयन् ।
 ददर्श पौरान् विविधान् महाधनान्
 उपस्थितान् द्वारमुपेत्य विष्ठितान् ॥ ६४ ॥

इत्ययोध्याकाण्डे रामानयनं नाम चतुर्दशः सर्गः

॥ १४ ॥

540
 84
 604